

Dosarul nr. 1ra-33/2022
(1-19202582-01-1ra-05012022)

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

16 februarie 2022

mun. Chișinău

Colegiul Penal în următoarea componență:
președinte
judecători

Nadejda TOMA
Liliana CATAN
Ion GUZUN

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocatul Cojocaru Andrei în numele inculpatului, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 01 noiembrie 2021, în cauza penală privindu-l pe

RAILEANU Iacob XXXXX, născut
XXXXX, originar și domiciliat în XXXXX.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 20.12.2019-21.07.2021;

Instanța de apel: 17.08.2021-01.11.2021;

Instanța de recurs: 05.01.2022- 16.02.2022.

c o n s t a t ă:

1. Prin sentința Judecătoriei Cimișlia, sediul Central, din 21 iulie 2021, Raileanu Iacob a fost recunoscut vinovat și condamnat pentru comiterea infracțiunilor prevăzute de:

- art. 186 alin. (2) lit. c) și d) Cod penal, la 3 ani închisoare;
- art. 360 alin. (2) Cod penal, la 2 ani și 6 luni închisoare.

În conformitate cu prevederilor art. 84 alin. (1) Cod penal, s-a stabilit definitiv pentru concurs de infracțiuni prin cumulul parțial al pedepselor penale aplicate, pedeapsa sub formă de închisoare pe termen de 5 ani, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

În temeiul art. 90 Cod penal, pedeapsa penală sub formă de închisoare s-a suspendat condiționat pe termen de 5 ani, cu obligarea acestuia de a nu-și schimba domiciliul și/sau reședința, fără consimțământul organului competent și să presteze muncă neremunerată în folosul comunității în mărime de 100 ore.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță, în fapt, a constatat că, Raileanu Iacob, în noaptea de 27 spre 28 octombrie 2018, având scopul sustragerii pe ascuns a bunurilor altei persoane, deteriorând geamul de la una din ferestre, a pătruns în casa de locuit ce-i aparținea lui Cuciaș Olga, situată în XXXXX, de unde a sustras pe ascuns bani în sumă de 4000 lei, pe care i-a însușit pricinuindu-i părții vătămate o pagubă materială considerabilă în sumă de 4000 lei, ce constituie 0,65 salarii medii lunare pe economie stabilite prin Hotărârea Guvernului RM nr. 54 din 17 ianuarie 2018.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate, Raileanu Iacob a comis infracțiunea prevăzută de art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal, „Furtul”, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvârșit prin pătrundere în încăpere sau în locuință, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.

Tot el, în noaptea de 27 spre 28 octombrie 2018, având scopul de a limita libertatea de circulație sau de a lipsi de aceasta pe Cuciaș Vasile, a pătruns în domiciliu lui Cuciaș Olga, situată în XXXXX, de unde a sustras o sacoșă în care se aflau documentele pe numele lui Cuciaș Vasile - buletinul de identitate seria XXXXX eliberat la 30 mai 2012 oficiul 40, pașaportul cet. al RM nr. XXXXX din 18 aprilie 2016, permisul de conducere nr. XXXXX din 03 mai 2005, permisul de port armă seria XXXXX din 21 februarie 2014, certificatul de înmatriculare automobilului de model «Opel Astra» cu n/î XXXXX și polița de asigurare obligatorie de asistență medicală nr. XXXXX din 13 februarie 2015, care au fost restituie lui Cuciaș Olga la data de 31 octombrie 2019.

Așadar, prin acțiunile sale Raileanu Iacob a comis infracțiunea prevăzută de art. 360 alin. (2) Cod penal, „Luarea, sustragerea, tăinuirea, degradarea sau distrugerea documentelor”, adică sustragerea, tăinuirea și păstrarea buletinelor de identitate sau a altor documente importante ale persoanelor fizice.

3. Legalitatea și temeinicia sentinței de condamnare, a fost atacată cu apel de către procuror, care a solicitat casarea sentinței pe motivul blândeții acesteia, solicitând rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care Raileanu Iacob să fie condamnat pentru comiterea infracțiunilor prevăzute de:

- art. 186 alin. (2) lit. c) și d) Cod penal, la 3 ani închisoare;
- art. 360 alin. (2) Cod penal, la 3 ani închisoare.

În temeiul art. 84 alin. (1) Cod penal de stabilit definitiv pentru concurs de infracțiuni prin cumulul parțial al pedepselor penale aplicate sub formă de închisoare pe un termen de 5 ani, cu executarea pedepsei penale în penitenciar de tip semiînchis.

Conform art. 90¹, 90 Cod penal de suspendat parțial executării pedepsei aplicate cu executarea în penitenciar de tip semiînchis a primei părți a pedepsei stabilite perioada de 3 ani, iar restul 2 ani de suspendat cu stabilirea termenului de probă, cu obligarea condamnatului să nu comită alte infracțiuni, să nu-și schimbe domiciliul fără consimțământul organului competent, și, să presteze 100 ore munca neremunerată în folosul comunității.

A se încasa de la inculpat în folosul părții vătămate Cuciaș Vasile prejudiciul material cauzat în urma comiterii infracțiunii în sumă de 4000 lei.

În motivarea cererii de apel s-a indicat că prima instanță a aplicat o pedeapsă prea blândă, susținea apelantul că, la stabilirea pedepsei, instanța urma să i-a în considerare caracterul și gradul pericolului social al infracțiunilor comise, circumstanțele cauzei și personalitatea inculpatului circumstanțele atenuante și agravante a răspunderii penale.

Invoca că, potrivit prevederilor art. 111 Cod penal, la momentul comiterii infracțiunilor inculpatul dispunea de antecedente penale, deci instanța la aplicarea

pedepsei nu a ținut cont în volum deplin și proporțional faptul că inculpatul nu este la prima încălcare și că este prezentă circumstanța agravantă a responsabilității inculpatului- săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru alte fapte care au relevanță pentru cauză.

Acuzarea considera că reeducarea și corectarea lui Raileanu Iacob nu va putea fi atinsă prin pedeapsa stabilită prin sentința contestată, deoarece nu constituia o pedeapsă echitabilă și proporțională faptelor comise în coraport cu personalitatea inculpatului.

4. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 01 noiembrie 2021, apelul procurorului a fost admis, cu casarea parțială a sentinței în partea aplicării prevederilor art. 90 Cod penal și s-a pronunțat o nouă hotărâre prin care:

Pedeapsa definitivă stabilită lui Raileanu Iacob pe termen de 5 ani închisoare cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis conform art. 90¹ Cod penal, s-a suspendat condiționat parțial pe termen de 2 ani închisoare.

Prima parte a pedepsei cu închisoare pe termen de 3 ani se va executa în penitenciar de tip semiînchis, a doua parte a pedepsei pe termen de 2 ani se suspendă condiționat conform art. 90¹ Cod penal, cu stabilirea unei perioade de probațiune de 3 ani.

În rest dispozițiile sentinței s-a menținut.

5. În partea descriptivă a deciziei, instanța de apel a menționat că, instanța de fond întemeiat a pronunțat în privința inculpatului sentința de condamnare și corect a ajuns la concluzia că, inculpatul s-a făcut vinovat de comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. c), d) și 360 alin. (2) Cod penal. Aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală, fiind corect apreciate, respectându-se prevederile art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor.

Instanța de apel a constatat ca fiind întemeiate alegațiile acuzatorului de stat cu privire la faptul că la data comiterii infracțiunilor imputate lui Raileanu Iacob la 27-28 octombrie 2018, ultimul dispunea de antecedente penale nestinse, iar alegațiile avocatului Cojocaru Andrei în interesele lui Raileanu Iacob invocate în sensul dat au fost respinse.

Astfel, s-a constatat că instanța de fond, deși a reținut conform art. 77 alin. (1) Cod penal în calitate de circumstanță agravantă faptul că anterior a fost condamnat pentru alte fapte care au relevanță pentru cauză, totuși eronat a apreciat situația de fapt și a numit inculpatului o pedeapsă prea blândă în raport cu personalitatea acestuia. Însă, având în vedere circumstanțele comiterii infracțiunilor, apreciate în coraport cu personalitatea inculpatului, care nu este angajat în câmpul muncii, caracterizat nesatisfăcător, precum și lipsa circumstanțelor atenuante, instanța de apel a considerat că atingerea scopului pedepsei penale, și anume restabilirea echității sociale, corectarea inculpatului, precum se prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni este posibilă doar cu aplicarea în privința lui Raileanu Iacob a pedepsei cu închisoare, deși parțială.

Instanța de apel remarcă că, persoanei declarate vinovate trebuie să i se aplice o pedeapsă, echitabilă, adică în limitele sancțiunii legii în baza căreia persoana a fost condamnată.

Subsecvent, pentru infracțiunea prevăzută de art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal, instanța de apel a aplicat pedeapsa sub formă de închisoare pe termen de 3 ani. Pentru infracțiunea prevăzută de art. 360 alin. (2) Cod penal, s-a aplicat pedeapsa sub formă de închisoare pe termen de 3 ani.

Pentru a preveni săvârșirea de noi infracțiuni atât din partea condamnatului, cât și a altor persoane, instanța de apel a constatat ca fiind rezonabil, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, de a stabili lui Raileanu Iacob pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 5 ani, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

Potrivit prevederilor art. 90¹ alin. (1) Cod penal, *în cazul în care instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de personalitatea vinovatului, ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute întreaga pedeapsă cu închisoare în penitenciar, aceasta poate dispune suspendarea parțială a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicând în hotărâre perioada de executare a pedepsei în închisoare și perioada de probațiune sau, după caz, termenul de probă, precum și motivele condamnării cu suspendarea parțială a executării pedepsei. Prima parte a pedepsei se execută în penitenciar, iar restul pedepsei se suspendă.*

Prin prisma normei supra indicate, ținând cont de circumstanțele cauzei și de personalitatea vinovatului, s-a ajuns la concluzia că, nu este rațional ca Raileanu Iacob să execute întreaga pedeapsă cu închisoare în penitenciar, astfel, conform art. 90¹ Cod penal, prima parte a pedepsei cu închisoare pe termen de 3 ani se va executa în penitenciar de tip semiînchis, iar a doua parte a pedepsei pe termen de 2 ani se suspendă condiționat cu stabilirea unei perioade de probațiune de 3 ani.

Prin urmare, această pedeapsa va duce la realizarea scopului prevăzut de art. 61 Cod penal așa cum, sancțiunea penală are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea lui Raileanu Iacob, cât și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea inculpatului, cât și a altor persoane.

6. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, avocatul Cojocaru Andrei în numele inculpatului a atacat-o cu recurs ordinar, invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, solicitând casarea parțială a deciziei în partea stabilirii pedepsei inculpatului și dispunerea rejudecării.

În motivare recurentul a indicat că, instanța de apel a emis o hotărâre neîntemeiată și nefondată.

Reieșind din materialele cauzei penale, recurentul solicită casarea parțială a deciziei în latura penală, cu adoptarea unei noi hotărâri, prin care inculpatului să-i fie aplicată o pedeapsă mai blândă, cu aplicarea prevederilor art. 79, 90 Cod Penal. Recurentul exprimă dezacordul cu modalitatea de individualizare a pedepsei penale pe care o considerăm prea aspră. Curtea de Apel nu a apreciat dacă scopul pedepsei aplicate poate fi atins și fără executarea pedepsei cu închisoare. La stabilirea pedepsei, instanța urma să țină cont că inculpatul a recunoscut vina pe deplin, a contribuit activ

la descoperirea infracțiunii, s-a căit sincer în cele comise, este caracterizat satisfăcător, are familie la întreținere, circumstanțe care ar putea fi recunoscute ca fiind excepționale și ar permite aplicarea prevederilor art. 79, 90 Cod Penal.

7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privitor la opinia sa asupra recursului avocatului, menționând că acesta urmează a fi declarat inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat și lipsit de temeiuri legale.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Potrivit art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală *instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care se constată că este vădit neîntemeiat.*

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, *instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent.*

Colegiul reține, că recurentul este de acord cu starea de fapt stabilită de instanțele de judecată, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului și critică decizia instanței de apel numai cu referire la pedeapsa stabilită inculpatului, solicitând aplicarea unei pedepse mai blânde.

Potrivit textului recursului declarat de recurent se invocă ca temeiuri de casare a deciziei instanței de apel art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, însă Colegiul consideră că acest temei nu și-a găsit confirmare la examinarea recursului, nefiind stabilite presupusele erori de drept invocate de recurent.

Colegiul penal reține că, potrivit prevederilor art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, *hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, însă instanța de recurs precizează că recurentul, referindu-se la pct. 6) din norma menționată, nu a specificat care din temeiurile prevăzute de legea menționată le consideră relevante pentru cazul dat. Or, indicând că hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, recurentul nu și-a argumentat motivul arătat, ceea ce rezultă că acesta este menționat declarativ și urmează a fi respins ca neîntemeiat.*

În sensul vizat și în raport cu circumstanțele invocate în recursul ordinar, în care nici nu sunt indicate concrete erori de drept, se relevă în mod concludent că instanța de apel legal și întemeiat a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept ale cauzei în latura pedepsei aplicate inculpatului în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, just și argumentat a ținut cont

de prevederile art. 7, 61, 75, 84, 90, 90¹ Cod penal, conform cărora la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunilor săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală.

Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. Persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele și în strictă conformitate cu dispozițiile legii. La caz, instanța de apel a corectat eroarea comisă de instanța de fond în stabilirea pedepsei și a considerat corect aplicarea parțială a pedepsei non privative de libertate.

Instanța de apel just a concluzionat că inculpatul îndeplinea condițiile necesare pentru aplicarea prevederilor art. 90¹ Cod penal ce coroborează cu circumstanțele cauzei și de personalitatea vinovatului și va duce la realizarea scopului prevăzut de art. 61 Cod penal, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea inculpatului, cât și a altor persoane.

În conținutul recursului s-a indicat posibilitatea aplicării doar a prevederilor art. 90 Cod penal, pe care Colegiul penal o consideră neîntemeiată, deoarece analizând decizia atacată, se constată că instanța de apel și-a motivat soluția în ce privește stabilirea categoriei și măsurii de pedeapsă în privința inculpatului. Or, instanța de apel a stabilit că inculpatul a comis infracțiuni mai puțin grave (conform prevederilor art. 16 Cod penal), dispune de antecedente penale nestinse, prezența circumstanțelor agravante ce demonstrează că inculpatul nu s-a corectat și aplicarea unei pedepse mai aspre va duce la reeducarea inculpatului și restabilirea echității sociale.

În speță, solicitarea nu a fost motivată de către recurent, fiind astfel neîntemeiată, or doar faptul că apărarea nu este de acord cu pedeapsa stabilită, considerând-o prea aspră, nu poate servi ca circumstanță pentru aplicarea în privința lui Raileanu Iacob a suspendării totale a executării pedepsei cu închisoare.

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent că instanța de apel nu a comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurent, că hotărârea contestată conține motive clare și legale pe care se întemeiază soluția, că s-a aplicat inculpatului pedeapsă individualizată conform prevederilor legale. Instanța de apel a dat o motivare corespunzătoare, argumentată și pe larg expusă în prezenta decizie la **pct. 4-5**, soluție pe care instanța de recurs și-o însușește pe deplin, or materialul probator al cauzei penale dovedește incontestabil legalitatea temeiurilor de fapt și de drept care au dus la pronunțarea hotărârii recurate.

În acest punct de analiză, Colegiul consideră necesar de a face trimitere și la jurisprudența constantă a Curții Europene, prin care s-a statuat cu titlul de principiu că, în cazul în care instanța supremă refuză să admită o cauză din motivul că nu sunt întrunite temeiurile legale pentru această cauză, o motivare foarte succintă poate satisface cerințele art. 6 din Convenție. (*cauza Bachowski v. Polonia din 02.11.2010*).

Reieșind din cele expuse, Colegiul concluzionează că instanța de apel a pronunțat o decizie legală, întemeiată și motivată.

Prin urmare, având în vedere considerentele menționate supra și raportând situația reținută în cauză la prevederile art. 432 alin. (2) Cod de procedură penală, Colegiul penal concluzionează că, la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța a respectat prevederile legale relevante, prescrise de art. 414-419 Cod de procedură penală, iar critiquele din recursul înaintat de avocatul Cojocaru Andrei nu și-au găsit confirmare.

9. În temeiul art. 432 alin. (1) – (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul Penal

d e c i d e :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Cojocaru Andrei în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 01 noiembrie 2021, în cauza penală privindu-l pe RAILEANU Iacob XXXXX, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 08 aprilie 2022.

Președinte

Nadejda TOMA

Judecător

Liliana CATAN

Judecător

Ion GUZUN